

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem fra Ærøskøbing (Sporon-Fiedler) i, at naar Retten til længere Fæstemaal bevares, bør Lønnen først forfalde ved Fæstemaalets Udløb. Allerede under Forhandlingerne i 1911—12 gjorde vi fra vor Side Forsøg paa at faa dette Forhold rettet. Efter vor Mening bør det ikke være en Naadessag at faa sin fortjente Løn udbetalt efter hver Maanedes Forløb, det bør være en Ret. Dette er saa meget mere rimeligt, som Forholdene af sig selv har udviklet sig saaledes, at alle virkelig humane Husbønder, naar Tyendet ønsker det, udbetaler Lønnen maanedsvist, selv om der aldeles ikke er truffet nogen Aftale i saa Henseende. Det vil med andre Ord sige, at det i Virkeligheden kun er de Husbønder, der af en eller anden Aarsag ønsker at have en moralsk Overvægt over deres Tyende, som ikke vil gaa ind paa en saadan Fordring. Dette er for mig en Grund mere til at ønske saadanne Bestemmelser gennemført, at Tyendet med Loven i Haand kan fordre sig den fortjente Løn udbetalt ved hver Maanedes Udgang.

Justitsministeren (Zahle): Det kan vel fastslaaes som Resultat af denne Debat, at der ikke er nogen, der holder paa, at den nuværende Tyendelov skal blive bestaaende, selv ikke i betydelig ændret Skikkelse. Dette finder jeg ganske naturligt. Selv om man tidligere har kunnet være af den Opfattelse, at det var det naturlige at ændre Tyendeloven, maa man vistnok, efter at Tyendet i saa omfattende Grad, som det nu er Tilfældet, er blevet organiseret, og efter at det har faaet Valgret og dermed Indflydelse paa Rigsdagens Sammensætning, sige, at det naturligste er ganske at ophæve Tyendeloven. Men i Stedet for maa der sættes en Art social Beskyttelseslov for de svageste i Samfundet, og i den Henseende synes jeg ikke, at det foreliggende Lovforslag gaar langt nok.

Jeg synes for det første, at det er for begrænset, naar der i § 1, 2det Stykke, staar, at „for Personer over 18 Aar gælder i saadanne Forhold Lovgivningens almindelige Regler“. Det er altsaa kun for Personer under 18 Aar, at der skal være en særlig social Beskyttelse. Jeg synes, denne hører for tidligt op. Det, at en-

hver, som paatager sig Arbejde i privat Tjenesteforhold, naar han er fyldt 18 Aar, er under den almindelige Kontraktfriheds Bestemmelser og maa staa inde for en hvilken som helst Kontrakt, han har indgaaet, naar den ikke er i Strid med Lovgivningens almindelige Regler, synes mig at være for haardt mod de unge Personer, som maaske endnu er ganske umodne til at indgaa saadanne Kontrakter. Jeg synes, at man maa udstrække den sociale Beskyttelse ud over det 18de Aar. Forholdet forværres noget derved, at der i § 2 staar: „Bortfæstning til privat Tjenesteforhold af Børn eller unge Mennesker kan gyldig ske af Forældre eller Værger, der ogsaa kan bemyndige den paagældende til selv at bortfæste sig“. Altsaa, et Barn paa 14—15 Aar — det kan være tvivlsomt, om det gælder dem under 15 Aar, men i hvert Fald gælder det dem paa 15 Aar — skulde fuldstændig gyldigt kunne bortfæste sig selv ifølge en Fuldmagt fra Værgen. Men saa er Værgemaalet hørt op, saa har den paagældende ikke længere Værgen til at beskytte sig, til at varetage sine Interesser og give Raad paa det afgørende Tidspunkt. Man kan sige, at Bestemmelsen giver Barnet fuld Frihed, men den giver rigtignok ogsaa Barnet andet end Frihed, den medfører Mangel paa Beskyttelse. Jeg synes derfor, at der her maa en Ændring til. Man maa virkelig beskytte Børn mod at afslutte Kontrakter, som de er ganske umodne til at indgaa. Saadanne Forhold kunde let medføre, at de kom ind under Kontraktforhold, som var ganske ufordelagtige for dem.

I § 3 hedder det, at Tjenesteforholdets Varighed regnes pr. Maaned med 14 Dages Opsigelsesfrist til den første i en Maaned. Det fastslaaes altsaa som absolut Lovregel, at Tjenesteforhold ikke kan indgaaes paa længere Tid end en Maaned med 14 Dages Opsigelse. Den nuværende Tyendelovgivning giver jo Adgang til at slutte Tjenesteforhold paa et halvt Aar med 3 Maaneders Opsigelse og paa en Maaned med 14 Dages Opsigelse. At fastslaa det som absolut ufravigelig Lovregel, at alle Tjenesteforhold kun er indgaaede med 14 Dages Opsigelse, er maaske i mange Tilfælde hverken til Gavn for Husbonden eller for Tjeneren. Jeg tror ikke, det bør være en absolut ufravigelig Lovregel. Jeg erkender for øvrigt, at Tyendeorganisationerne kan styrke Tyendet paa dette Omraade, saaledes at Regelen ikke bliver saa farlig, som den ellers vilde blive, men den giver sig Udslag i § 8, sidste Punktum, hvor